

Bavariae Sanctae Volvmen ...

Rader, Matthäus

Monachii, M.DC.XXIV.

B[æ]. M[æ]. Barbara Alberti Pii Boiorvm Principis Filia Religiosissima Ad S.
Iacobi Monachii Virgo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79699](#)

B^r. M^r. BARBARA
 ALBERTI PII BOIORVM PRINCIPIS FILIA RE
 LIGIOSISSIMA AD S. IACOBI MO
 NAGHI VIRGO.

CIO. CCC. LXXII.
 Extabul M. SS. eccl.
 nobis S. Clara ad D.
 Iacobum monachij.

BARBARA Albertum cognomento Piium Boiorum Principem habuit patrem; matrem Annam Erico regulo Brunsvicensi natam, germanos fratres Albertum II. dictum IV. cui sapientia cognomen fecit, quique patri vitâ functo in principatu succedit Ioannem Ernestum, Sigismundum, alterum Albertum, Christophorum, VVolfgangum: sorores Elisabetham Ernesto Saxonis septemuero imperij nuptam, Margaretham Friderico dynasta Mantuano sponsam. Albertus pater regnum Bohemiae sibi oblatum cum ingenti modestiæ laude repudiauit, ausus contemnere quod alij per ignes & ferrum petunt, ut qui probè intelligebat quanto maius sit regnum fastidire, quam accipere. Patris exemplum secuta filia, cùm animum ad cælestem in terris vitam in S. Claræ contubernio agendam appulisset & quinquennis septa clustri ingressa esset, post paucos annos, vbi primam maturâ viro vide ripotuit, priusquam in verba antistitiae juraret, ad societatem regni Galliæ per connubium ab legatis regis ambitiosissimè inuitatur. Albertus Boiorum princeps, defuncto dudum patre, sorori quid Francus petitum venerit, exponit, ipsiusque voluntatem explorat, Barbara petito ad deliberandum triduo, in odeo templi ad principis aræ gradus in faciem abiecta, Deum sola identidem supplex consulit, quid sibi auctor esset, regisne Christianissimi & potentissimi postulatis annueret, an in coepio religiosæ disciplinæ instituto perseveraret. Sentit mox supremi numinis diuinos nutus, inteligitque sibi nunquam ab illibato regis regum thalamo diuertendum, qui immortalia pro mortalibus regna donare consuevit. Nec diutius illa morata, omnem præsentis felicitatis umbram, æternæ beatitatis gloriæ posthabendam sibi putauit. Fratri respondet, se genus illud vitæ persecutaram, ad quod à parentibus esset destinata. Deo se nuncupatam, à Deo nunquam recessutam. Albertus vbi constantem sororis animum cognouit laudata virtute eius, veritus ne clam

B. M. BARBARA ALBERTI PII BOIOR. PRINCIPIS F.

R. S. Iunior f.

Barbara Botugenim sanguis. Duci's inclita proles,
Vn pro cunctis quam placuisse iuuat.
Altior humano fastidis omnia fato,
Et pede cuncta, tuo sub pedo nata, promis.

Aurca diligenti contemniis munera celte,
Quo cupere tuos, regia Virgo, toros.
Barbara digna Deo; nam cui mortalia sordet
Inter mortales non habet illa locum.

Ff 2

ne clam

三〇九

三

ne clam ab legatis regis surriperetur, cœnobij aditus omnes claudi accurate, seruarique præcepit. Ita desperatâ Virgine, réque infesta Galli, vnde venerant, redierunt. Barbara florem pudoris intactum cælo non diu post intulit. Dederant parentes parthenium cœtum adeunti lœtissimum odoratissimi amarici viridarium, vna *Maioraginum.* stirpe natum, quo fessos vigiliis sensus reficeret: auiarium quoque ingens, in quo diuersæ sortis alites Musicum quasi concentum efficiebant, vtigrata symphonia residentis in cellæ solitudine otium subinde lenirent, auresque non inconcessis deliciis gratæ cantatrices pascerent. Ornarant & pendulo è collo torque, quem bona præsidis venia intra religiosam vestem gratum parentum mnemosynon gestabat, cui cum ultima fati necessitas immineret, quarto decimo die ante obitum, prima nocte Sampachum, seu amara, cum omne repente exaruit, alterâ quotquot aluerat, aues mortuæ perierunt: tertiâ tortilis ex auro catenula ab collo suspensa rupta dissiliit. Quibus illa tanquam prodigijs & certis fati nunciis cognitis. Ego, inquit, petor, mors pro foribus cellam meam pulsat, cedendum est vita. Sacris expiata cum septimum decimum age ret annum, duodecimque in monasterio exegisset ad æternos cælestis sponsi thalamos profecta, præmium sp̄eti regni & nuptiarum imperium cælestē semper Augustum, semper felix sortita est. Sed hoc memorabile & singulare est. Quarto decimo inde die, alteram ex eodem contubernio sacram Virginem Barbaram secutam, deinde post idem interuallum, alteram & alteram, donec viginti eodem ordine è vita emigrarent, vt quas in terra habuerat socias afflictæ vitae, haberet in cælo confortes gaudij & triumphi.

